

ДѢЙСТВИЕ ЧЕТВЕРТО.

Царски украсенъ салонъ. Стълпове тѣ на палата са
увити съ ~~Фестонъ~~^{Корони отъ вѣтъ и люта}, задъ сѣнна та ся чуватъ да сви-
рятъ ~~флава~~^{флелитъ} и хобои. —

ЯВЛЕНИЕ ПЪРВО.

Ивана. (сама).

Оръжие то почива, прѣстаха бури ужасни,
Всичко горчиво и зло прѣмина, дни тѣ нещастни,
И огънъ тѣ що избухна, и ся буйно разгоря,
И що обзе въ червенъ пламенъ цѣлий небесенъ сводъ;
И гнѣвъ тѣ, що люто и страшно тогава тѣй завря
Въ гърди тѣ на храбрия, древнеправославенъ народъ, —
И подиръ тѣзи буре, подиръ този часъ, —
Наслади Франция небесния си даръ.
Сега навредъ, навредъ, гърми веселенъ гласъ :
Да живѣе краль тѣ, да живѣй Френския царъ.
Алтари и церкви свѣтло украсени,
Народи тѣ всички въодушевени,
Порти ся градятъ отъ оросени вѣнци,
Навредъ веселие, ечатъ славни пѣсни ; —
Славния Раймъ число то не побира
На гоститѣ, що ся за празника сбира.

И' една радостъ, мисълъ всички обладава,
Едно славно чувство бие въ секи гърди ;
Грозна та умраза ся вече отпѣди,
Славнитѣ потомци да не заблуждава, —
И който е членъ на Француско то плѣме,
Днеска ся наслаждава съ златно то врѣме ; —
Поднови ся стара та, славна корона.
Великия Карлъ Седмий сяда на трона. —

Само мене туй, мене не възхитява,
Съ наскърбено, ранено сърдце съмъ азъ ;